

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 11C/37/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7912208566
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Berešová
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2015:7912208566.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudkyňou JUDr. Janou Berešovou v právnej veci žalobcu : U. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., S. XXX, zast. JUDr. Jurajom Ferenčíkom, advokátom v Košiciach, Krivá 23 proti žalovanému : F. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., C. XXXX/X, zast. JUDr. Štefanom Hajdu, advokátom v Trebišove, Štefánikova o náhradu škody t a k t o

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3.050,-€ do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
V prevyšujúcej časti návrh zamietá.
Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa pôvodným návrhom domáhal rozhodnutia o povinnosti žalovaného zaplatiť mu sumu 5.000,- € titulom škody, ktorú mu spôsobil samovoľným zbúraním jemu patriaceho skladu olejov umiestneného v areáli bývalého JRD v V. z dôvodu, že žalovaný na jeho predsúdnú výzvu zo dňa 13.12.2011 nereagoval. Ozrejmil, že výšku škody stanovil po konzultácii odhadom. Počas konania a to po znaleckom dokazovaní zameranom na výšku škody rozšíril žalobca návrh o sumu 1.000,-€. Zmena návrhu bola pripustená súdom uznesením 11 C 37/2012-196 zo dňa 14.05.2015.

Žalovaný namietal výšku spôsobenej škody. Sklad zbúral žalovanému, lebo na jeho mieste chcel postaviť a aj postavil nový vchod do areálu bývalého JRD v V., kde on vlastní pozemky a tiež objekty. Pôvodný vstup do areálu totiž žalobca uzamykal a tiež ho zatarasil a vznikali tak medzi nimi nedorozumenia.

Žalobcu najprv vyzval písomne na odstránenie skladu a po márnom uplynutí lehoty ho rozobrali jeho zamestnanci. Sklad bol bez hodnoty. Bola to oceľová buda z prehrdzaveného plechu bez pevného spojenia so zemou. Žalobcovi nevznikla žiadna škoda, a preto jeho žalobu je potrebné zamietnuť.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom účastníkov konania, svedkov U. Z. X., X. F., E.. X. D., F. L., F. Z.E., Š. Z., X. X., Š. Z., F. Q. F., znaleckým dokazovaním znalcom E.. Q. Š., vykonaním ohliadky na mieste samom dňa 24.03.2015, oboznámením fotodokumentácie z demolácie skladu (preložená žalobcom na čl. 15 a žalovaným na čl.62), oboznámením ďalších listinných dôkazov- geometrický plán č. 39/2001 (čl. 121), meračský náčrt č. 670 k.ú. V. (čl. 130-131), oboznámením správy katastrálneho odboru Okresného úradu Trebišov zo dňa 27.03.2014 (čl. 133-135)a zistil tento skutkový stav veci :

Kúpnu zmluvou zo dňa 13.02.2002 (čl. 14) kúpil žalobca s manželkou sporný objekt charakterizovaný ako nádrž na pohonné hmoty a sklad olejov- bez zápisu na LV- od správcu konkurznej podstaty PD V. F. F. za kúpnu cenu 3.000,-Sk.

JUDr. F. vo svojej výpovedi (čl.59-60) uviedol, že daný sklad nebol znalecky ocenený. Predával ho ako súbor hnutelných vecí bez znaleckého ohodnotenia, za cenu podľa dohody už ku koncu konkurzu. Bol to zbytkový majetok patriaci do konkurznej podstaty, o ktorý nebol záujem.

Predmetný objekt bol situovaný na pozemkoch parcela č. XXXX vo výlučnom vlastníctve F. V. a parcela č. XXXX v spoluvlastníctve V. 6/7-in a Ing. M. 1/7.

Sklad dal žalobca do nájmu spoločnosti AGRO DA-BA s.r.o., ktorej jediným spoločníkom je on sám. Nájomca skladoval v objekte červenú naftu a olej. Slovenská inšpekcia životného prostredia rozhodnutím zo dňa 23.03.2011 (čl. 9) uložila nájomcovi pokutu 1.800,-€ za porušenie predpisov o skladovaní pohonných hmôt. Od tej doby sa v sklade už nafta neukladala. Vo vnútri bola železná konštrukcia, na ktorú sa ukladali sudy s olejom.

Žalobca potvrdil, že dostal od F.Á. V. ako vlastníka pozemkov pod skladoom výzvu na jeho odstránenie, na túto nereagoval.

Žalovaný ozrejmil, že jeho zamestnanci rozobrali sporný sklad a on následne dal vybudovať v tejto časti nový vchod do areálu. Sklad rozobrali dňa 26.05.2011, plechy a stĺpiky nechali položené na neďalekej spevnenej ploche a následne ich na viackrát vyviezli preč z areálu. Búracie povolenie nežiadal, lebo podľa neho nebolo potrebné.

Za účelom zistenia čo najpresnejších informácií o sklade a jeho stave v čase demolácie súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, svedkov, oboznámením listín a následne nariadil vo veci znalecké dokazovanie na stanovenie výšky škody, ktorá vznikla žalobcovi odstránením skladu bez jeho súhlasu. Ku skladu nebola totiž predložená žiadna projektová dokumentácia.

Žalobca U. Z. uviedol, že v prípade zdemolovanej stavby sa jednalo o objekt na pevnej betónovej podlažke o rozmeroch 7 krát 3 metre z cestných panelov, ktorého bočné steny a strecha boli z tabúl vlnitého pozinkovaného natretého plechu privarených na železnej konštrukcii (stĺpiky zapustené do betónu). Rozmer jednej tabule bol 0,8 metra na šírku krát 2 metre na výšku.

Vedel, že sklad stojí na pozemku, ktorý mu nepatrí, ale s F. V. sa nevedeli dohodnúť. Tento mu zbúral sklad tak, že tabule vlnitého plechu oddelil od konštrukcie, stĺpiky odpálil od betónu, rozbil cestné panely a teraz je na mieste skladu cesta. Materiál z búračky bol žalovaným odvezený, ostali len sudy, ktoré boli vo vnútri, a ktoré on odniesol do šrotu.

Žalovaný F. V. ozrejmil, že už v roku 2009 vyzval žalobcu na odstránenie plecháča, lebo na jeho mieste chcel nový vstup do areálu, keďže na pôvodnom vstupe dochádzalo medzi nimi k nedorozumeniam. Stĺpiky po obvode skladu neboli zapustené do betónu, ale boli spevnené limcom a tento bol zaliaty v nejakom potere. Po rozpálení konštrukcie táto ostala uložená v areáli, ale on ju dal po roku vyviešť na viackrát, lebo zavádzala. Pred búdou boli na zemi panely, na ktoré sa stavali auta tankujúce naftu. Tieto ostali po demolácii uložené na dvore.

Svedok U. Z. X. popísal sklad ako opláštenú plechovú budovu z modrého vlnitého plechu privareného na stĺpiky zapustené do betónu. Videl demoláciu skladu, keď zamestnanci žalovaného odpálili plechové diely od konštrukcie, túto odpálili od betónovej podlažky, ktorú následne bager rozbil až po zeminu. Na mieste skladu ostala diera s hlinou.

Svedok X. F. bol od roku 1969 do roku 1999 predseda revíznej komisie a tiež pôsobil v predstavenstve JRD V., ktorému družstvu areál patril. Pamätal sa na budovanie sporného skladu v rokoch 1977-1978. Boli vyhlbené základy, do ktorých sa navozil betón. Pôdorys podlažky bol na dĺžku 8-10 metrov, na šírku 4-5 metrov. V rohoch podlažky boli do betónu zaliaté železné stojky, na ktoré sa pripájali na háčiky tably plechu. Strecha bola tiež z plechu, pod ktorým boli drevené hranoly. Stavbu nebolo možné preniesť žeriavom, lebo bola pripojená k podlažke.

Ing. X. D. chodil v rokoch 1987-1989 pracovne na JRD V. na olejové hospodárstvo. Pozná sklad, z ktorého bral naftu aj olej. Bol to plecháč na betónovej podlažke s pôdorysom 7-8 metrov krát 4 metre na šírku. Rohové stĺpy boli ukotvené v betóne.

Od 90-tych rokov sa už o družstevné objekty nikto nestaral., nikto ich neudržiaval. Podľa neho aj daná stavba bola poškodená na opláštení, potrebovala nový náter, tiež vstupné dvere boli zvesené.

U. Z. nahlásil mestu že mu demolujú sklad. On ako vtedajší prednosta mestského úradu išiel na miesto samé a videl, že chlapi rozpaľujú konštrukciu a následne demolovali betónovú podlažku, z ktorej ostala stavebná suť.

Svedok F. L. na objednávku F. V. v areáli bývalého JRD vykonal ako geometer zameranie jemu (V.) patriacich parciel. Videl pri týchto prácach aj plechový objekt.

Pri tvorbe geometrického plánu pracoval s katastrálnou mapou z roku 1980. Na nej zbadal okrem množstva ďalších objektov zakreslený aj štvorček, ktorý neskôr identifikoval ako sporný sklad. Tento nemal ani číslo parcely, na ktorej bol postavený, ani vlastníka.

Svedok F. Z. ako dlhoročný zamestnanec žalovaného sa zúčastnil demolácie skladu. Sklad popísal ako budovu s plechovými tablami privarenými alebo prišraubovanými k železnej konštrukcii tvorenej nosníkmi z rúr a profilov „L.“ Na podlahe boli panely s betónovým poterom hrubým 10 cm, k panelom boli privarené rúry ako konštrukcia.

Budovu odstránili tak, že ju rozpálili a bager stiahol betónový poter. Panely pod nimi boli odtiahnuté nabok, aby sa uvoľnil priestor. Konštrukcia bola zničená, plechové tably sa dali ešte na niečo použiť. Kde boli odtiahnuté panely nevedel uviesť.

Svedok ozrejmil, že za plecháčom sa nachádzalo oplotenie areálu tvorené zabetónovanými stĺpkami s plechovými poliami. V časti, kde bol umiestnený plecháč prerazili aj tento plot a tak vytvorili nový vstup do areálu.

Svedok bol opätovne vypočutý dňa 04.02.2015 (čl. 176-177). Uviedol, že rozmery podložky skladu pri demolácii nepremeriavali. Podľa jeho odhadu obdĺžniková podložka skladu mala rozmery 5 krát 3 metre. Bola vytvorená z panelov, ktorých rozmery nevie udať. Výška skladu bola od 2 do 2,5 metra.

Svedok Š. Z. pri prvej výpovedi popísal sporný sklad ako plecháč z trapézových dielov, ktoré boli aj na zošíkmej streche. Železné trubky ako konštrukcia boli vsadené do betónového poteru. Objekt bol bez okien, mal jedny vstupné dvere. Na podlahe bol betónový poter a pod nim boli panely.

To zistili pri demolácii, ktorej sa zúčastnil na pokyn žalovaného ako zamestnávateľa. Plechy oddelili od konštrukcie, túto rozpálili ako sa dalo. Rozbil sa betónový poter. Panely niektoré boli celé, iné sa rozlomili. Panely boli 4 väčšie s rozmerom 2x 2 metre, 2 menšie s rozmerom 2x1,5 metra. Pod nimi bol piesok a hlina. Nepoškodené panely sú stále v areáli, ich počet nepozná. Železný odpad a betónová suť boli vyvezené.

Druhýkrát ten istý svedok udal rozmery podložky skladu na 5 krát 3 metre a výška 2,5 metra. Podložku tvorilo 6 panelov, bez udania ich rozmerov.

Svedok X. X. vypovedal v roku 2012, že sa tiež ako zamestnanec žalovaného podieľal na demolácii skladu. On odpaľoval plechy pripojené ku konštrukcii šraubami, potom rozpaľoval samotnú konštrukciu. Stĺpiky odpálil od panelov na zemi. Tieto boli privarené k železným hákom zaliatym v paneli slúžiacim na dvíhanie panelu. Bager odťahoval panely, pričom poškodil cementový asi 5 cm na nich sa nachádzajúci poter. Pod panelmi bola hlina. Podľa svedka pôdorys skladu mal rozmery 5x3 metre.

Pri prácach rozrušili aj oplotenie areálu tak, že vybrali zo zeme jeden železný stĺpik, od ktorého odpálili na každej strane nachádzajúci sa diel trapézového plechu.

Pri druhej výpovedi potvrdil rozmery skladu na 5 krát 3 metre a výšku od 2 do 2,5 metra. Podložka bola z cestných typizovaných panelov jemu neznámeho počtu a rozmerov.

Svedok Š. Z. ako zamestnanec žalovaného upratoval zdemolovaný materiál skladu. Videl odpaľovanie konštrukcie a plechov. Tiež tam bol bager. Podlaha bola z panelov s betónovým poterom. Podložka mala rozmery 3,5 metra x 2 metre. To vyplýva z jeho prvej výpovede. Podľa druhej výpovede boli rozmery podložky 5 krát 3 metre. Počet panelov si svedok nepamätal, boli rôzne. Svedok rozpor medzi svojimi výpoveďami ohľadom rozmerov podložky odstrániť nevedel.

Znalec Ing. Q. Š. vypracoval na pokyn súdu znalecký posudok č. 21/2013 s úlohou určiť všeobecnú hodnotu zbúraného skladu ku dňu jeho demolácie - 25.06.2011. Všeobecná hodnota je výsledná objektivizovaná hodnota nehnuteľnosti a stavieb, ktorá je znaleckým odhadom ich najpravdepodobnejšej ceny ku dňu ohodnotenia, ktorú by mali dosiahnuť na trhu v podmienkach voľnej súťaže, pri poctivom predaji, keď kupujúci a predávajúci budú konať s patričnou informovanosťou i opatrnosťou a s predpokladom, že cena nie je ovplyvnená neprímeranou pohnútkou.

Znalec vypracoval dva závery a to podľa údajov o rozmeroch skladu tvrdených žalobcom a podľa údajov o rozmeroch skladu tvrdených žalovaným.

Podľa údajov žalobcu (rozmery pôdorysu 6 krát 5 metrov=30m², výška od 2,5 metra po 3,5 metra v najvyššom bode) zaradil znalec sporný sklad medzi riadne stavby a určil jeho všeobecnú hodnotu ku dňu demolácie na 2.914,87 €.

Podľa údajov žalovaného(rozmery pôdorysu 6 krát 3 metre=18m², výška 2 metre) zaradil znalec sporný sklad medzi drobné stavby a určil jeho všeobecnú hodnotu k dňu demolácie na 977,73 €.

Znalec ozrejmil, že najväčší rozdiel vo všeobecnej hodnote skladu podľa žalobcu a podľa žalovaného bol spôsobený rozdielnymi údajmi o rozmere podložky, na ktorej bol položený plechový sklad.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti zameral súd ďalšie dokazovanie na zistenie, čo najpresnejších rozmerov podložky sporného skladu.

V rámci tohto dokazovania predložil žalobca geometrický plán č. 39/2001 (čl. 121) vypracovaný F. L., kde je zakreslený aj sporný sklad s rozmermi 7 krát 4 metre- t.j. 28 m².

Svedok F. L. potvrdil, že je autorom tohto geometrického plánu, ktorý vyhotovil v najbežnejšej mierke 1:1000 (jeden milimeter na pláne = 1 meter v teréne) Ozrejmil, že sklad zakreslil do geometrického plánu bez jeho premerania, lebo to nebolo objednané. Jedná sa o okolitý objekt. Rozmery v zakreslení môžu približne zodpovedať reálnym rozmerom. Svedok usmernil súd, že na katastri existuje záznam podrobného merania číslo 670 vyhotovený pri tvorbe mapy THM na zameranie hospodárskeho dvora JRD V. okolo roku 1980.

Svedok súčasne ozrejmil, že pri svojej prvej výpovedi pred súdom uviedol plochu skladu na 7 m², lebo sa mu pri meraní iných objektov v areáli družstva zdal objekt skladu ako malý. Pri prvej výpovedi sa tak jednalo len o jeho subjektívny údaj.

Okresný úrad - katastrálny odbor Trebišov zaslal súdu meračský náčrt č. 670 k.ú. V. o miestnom vyšetrení pri technicko hospodárskom mapovaní v rokoch 1984-1986 Geodéziou, národný podnik Prešov (čl. 130,131). Z grafickej časti meračského náčrtu č. 670 je zrejmé, že sklad PHM bol zameraný, nachádzajú sa tu ceruzkové poznámky meračov, ktorí zameriavali objekty. Kataster vyhotovil pre súd 2 krát zväčšenú kópiu grafickej časti meračského náčrtu č. 670, kde sa nachádza sporný objekt s ceruzkou vyznačenými omernými mierami.

Kataster ozrejmil, že z výsledkov technicko hospodárskeho mapovania bola vyhotovená základná mapa veľkej mierky, vedená v analógovej forme a na základe výsledkov merania boli určené výmery jednotlivých parciel.

Správou zo dňa 27.03.2014 (čl. 133) doplnil kataster svoju pôvodnú odpoveď pre súd a zaslal zoznam súradníc podrobných bodov spolu s výpočtom omerných mier z týchto podrobných bodov a následne výmery objektu, ktorého pôdorys bol vytvorený z týchto podrobných bodov. Omerné miery objektu boli pri obdĺžnikovom pôdoryse skladu určené na rozmery :

šírka skladu 4,17 metra a 4,29 metra

dĺžka skladu : 7,95 metra a 7,95 metra.

Pri týchto údajoch výmera pôdorysu sporného skladu predstavuje 33,7 metra štvorcového.

Súdny znalec na základe daných dôkazov o rozmeroch pôdorysu skladu vypracoval na pokyn súdu doplnok znaleckého posudku, ktorému dal číslo 52/2014.

Znalec vychádzajúc z údajov katastra o rozmeroch podložky skladu stanovil k dátumu demolácie skladu jeho

východiskovú hodnotu (hodnota, za ktorú by bolo možné nadobudnúť výstavbou posudzovanú stavbu v čase ohodnotenia) na 13.064,05 €

technickú hodnotu (východisk. hodnota stavby znížená o hodnotu opotrebenia) na 6.096,99€

všeobecnú hodnotu na 3.050,-€.

Všeobecnú hodnotu skladu stanovil znalec z technickej hodnoty 6.096,99 € krát koeficient polohovej diferenciacie 0,501. Koeficient stanovil po zohľadnení týchto ukazovateľov : trh s nehnuteľnosťami -znalcom stanovený hlavný koeficient predajnosti 0,45, poloha nehnuteľnosti, aktuálny technický stav nehnuteľnosti, prevládajúca zástavba v okolí nehnuteľnosti, príslušenstvo nehnuteľnosti, typ nehnuteľnosti, miera nezamestnanosti, skladba obyvateľstva, pripravenosť inžinierskych sietí, doprava v okolí, občianska vybavenosť, prírodná lokalita ...

Znalec ozrejmil, že Metodika na stanovenie všeobecnej hodnoty pozná dve kategórie a to stavby a byty a stanovuje 5 tried (prvá trieda najlepšia, piata najhoršia). On sklad začlenil do 3. triedy, pričom ho posudzoval z fotografií majúc za to, že nebol zdevastovaný vo veľkom rozsahu.

Znalec vo svojej výpovedi (čl. 180) ozrejmil, že štandardné cestné panely z minulej doby mali rozmery 2 krát 3 metre, teda jeden panel zaberá plochu 6 m².

Žalovaný tvrdil, že sporné panely ostali na jeho pozemku a mali rozmery 2 krát 1 meter.

Na ohliadke na mieste samom dňa 24.03.2015 (čl. 183) boli ohliadnuté cestné panely v počte 5 kusov rozmerov 2 krát 1,5 metra po premeraní. Vedľa nich bol uložený jeden panel o rozmere 2 krát 3 metre.

Žalovaný tvrdil, že sú to panely zo zdemolovaného skladu.

Žalobca na mieste samom uviedol, že v danom priestore bolo uskladnených viac panelov, ktoré si odniesol p. A. ako jemu patriace, on má v areáli svoj objekt.

Po ohliadke zaslal žalovaný súd nákres rozloženia panelov videných na ohliadke (5 kusov rozmerov 2 krát 1,5 metra + 1 kus rozmeru 3 krát 2 metre) tak, že vytvorili podložku s pôdorysom 5 krát 3 metre.

V tomto štádiu konania vyhlásil súd po poučení účastníkov dokazovanie vo veci za ukončené s tým, že boli vykonané všetky účastníkmi navrhnuté dôkazy.

Po vykonanom dokazovaní súd dospel k tomuto právnomu záveru :

Podľa ust. § 123 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Všetci vlastníci majú rovnaké práva a povinnosti a poskytuje sa im rovnaká ochrana- § 124 OZ.

Každý má právo na ochranu svojho práva. Zabezpečovanie a poskytovanie právnej ochrany je jednou zo základných povinností právneho štátu.

Podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde.

Podľa ust. § 420 ods. 1,3 OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Predpokladom vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu podľa § 420 ods. 1 OZ je

-protiprávny úkon, t.j. konanie, ktoré je v rozpore s objektívnym právom

-existencia škody (majetková ujma)

-príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním škodcu a vznikom škody (vzťah príčiny a následku)

-subjektívna stránka.

Podľa ust. § 442 ods.1 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Z vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh žalobcu voči žalovanému je dôvodný, lebo boli naplnené všetky znaky zákonnej zodpovednosti žalovaného za škodu, ktorú mu spôsobil.

Škoda žalobcu vznikla za situácie, keď jemu patriaci objekt skladu nadobudnutý kúpnu zmluvou bol umiestnený na pozemku vo vlastníctve žalovaného.

Kúpnu zmluvu uzavrel na strane kupujúcej žalobca spolu s manželkou, žalobu však podal voči Jánovi Semanovi len sám, čo žalovaný spochybnil. Súd danú situáciu nepovažuje za dôvod na zamietnutie žaloby. Žalobca je v spore aktívne legitimovaný aj bez účasti manželky. Zo zisteného skutkového stavu jednoznačne vyplýva, že celú záležitosť okolo sporného skladu riešil len žalobca sám.

Žalovaný vyzýval žalobcu na vypratanie, ale bez výsledku. Nakoniec pristúpil sám k jeho demolácii, čím sa dopustil protiprávneho konania, spočívajúceho v tom, že svoje právo na vypratanie nehnuteľnosti neuplatnil na súde ale sa dopustil voči žalobcovi svojpomoci, ktorá je v rozpore s citovaným článkom 46 Ústavy.

Nikto nie je oprávnený svojpomocne si dopomáhať k svojmu právu, ani ho svojpomocne chrániť, ak bolo porušené. V oboch prípadoch sa má obrátiť na príslušný štátny orgán (súd) a požiadať ho, aby mu právnu ochranu poskytol.

Občianske právo vo výnimočných prípadoch za splnenia všetkých zákonných podmienok pripúšťa tzv. svojpomoc, teda možnosť ohrozeného vlastnými silami bezprostredne hroziaci neoprávnený zásah inej osoby do svojho práva sám odvrátiť a to primerane okolnostiam. O takú situáciu sa však v danom prípade nejednalo (chýbala predovšetkým podmienka bezprostrednosti hroziaceho zásahu).

Protiprávnym konaním žalovaného, ktorý dňa 26.5.2011 zdemoloval a následne odstránil zo svojho pozemku sporný sklad žalobcu spôsobil tomuto škodu spočívajúcu v zmenšení jeho majetku, naviac uvedenie skladu do pôvodného stavu nie je možné.

Jedná sa o vzťah príčiny a následku.

Žalovaný zdemoloval sklad žalobcu úmyselne za účelom jeho odstránenia z priestoru, kde chcel a aj vytvoril nový vstup do areálu.

Pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia. - ust. § 443 OZ.

Pri škode spôsobenej na starších použitých a čiastočne už opotrebovaných veciach je potrebné zistiť ich všeobecnú cenu, ktorú mali v čase poškodenia, alebo zničenia.

Na stanovenie výšky škody sú ustanovil súdneho znalca Ing. Š. , ktorému zadal úlohu stanoviť všeobecnú hodnotu sporného skladu ku dňu 25.06.2011.

Ohľadom výšky škody znalec z dôvodu zničenia skladu a z dôvodu neexistencie žiadnej dokumentácie k nemu pracoval len s informáciami od účastníkov, svedkov a z listín.

Najdôležitejším údajom podľa znalca bolo stanovenia rozmerov betónovej podložky skladu, čo má vplyv na zatriedenie skladu do kategórie riadnych stavieb alebo do kategórie drobných stavieb, pri určovaní hodnoty ktorých platí rozdielna metodika.

Údaje o rozmeroch skladu boli zisťované z výpovede účastníkov sporu, z výpovede svedkov, z listín poskytnutých katastrom, z ohliadky na mieste samom.

Rozmery podložky skladu boli spornými stranami a nimi navrhnutými svedkami prezentované rozdielne tak, že nebolo možné ustáliť, či tento objekt patrí medzi riadne stavby, alebo medzi drobné stavby. Ostatné opisy skladu boli obomi stranami v spore podané približne rovnako a bolo možné ich overiť aj na predloženej fotodokumentácii.

Na ohliadke na mieste samom vzhľadom na zmenenú situáciu v teréne oproti roku 2011 neoblo možné zistiť žiadne priame dôkazy o rozmeroch skladu, to nebolo možné zistiť ani z fotodokumentácie.

Súd na ohliadke premeral panely uskladnené v areáli (5 ks o rozmeroch 2 krát 1,5 metra a jeden o rozmere 3 krát 2 metra), o ktorých žalovaný tvrdil, že tvorili podložku sporného skladu. Následne žalovaný zakreslil aj ich uloženie na zemi.

Žalobca poprel, aby bola podložka skladu vytvorená práve ohliadnutými panelmi. Tvrdil, že na danom mieste v areáli bolo umiestnených viac kusov panelov, časť z nich si vzal nedávno pán A. zo C.. Tvrdenia žalovaného boli tiež spochybnené svedkami a to jeho zamestnancami, ktorí rozdielne vypovedali o počte a rozmeroch panelov tvoriacich podložku skladu. Svedkovia vypovedali, že podložku rozrušil bager, ktorý zničil cementový poter. Podľa svedka Z. niektoré panely boli celé, iné boli rozlomené. O zničení panelov bagrom vypovedal aj svedok U. Z. X.. a svedok E.. D., ktorý povedal, že z panelov ostala len suť.

Preto ani náskres rozloženia panelov nepovažoval súd za pravdivý dôkaz o rozmeroch podložky. Navyiac je potrebné uviesť, že panely popísané a zakreslené žalovaným sa nezmestili plnom rozsahu na podložku 5 krát 3 metre, ale z nej prečnievali.

Súd z dôkazov zameraných na stanovenia rozmerov podložky skladu za najhodnovernejší vyhodnotil dôkaz z katastra, ktorým je meračský náčrt č. XXX k.ú. V. o miestnom vyšetovaní pri technicko hospodárskom mapovaní v rokoch 1984-1986 Geodéziou, národný podnik Prešov (čl. 130,131). Z grafickej časti meračského náčrtu č. 670 je zrejmé, že sklad PHM bol zameraný, nachádzajú sa tu ceruzkové poznámky meračov, ktorí zameriavali objekty.

Kataster na podklade daných údajov poskytol súdu omerné miery podložky skladu a súd uložil znalcovi, aby tieto údaje použil pri stanovení všeobecnej hodnoty skladu.

Žalovaný neuznal výmeru predloženú katastrálnym úradom z dôvodu, že predmetný sklad nebol spojený so zemou pevným základom a nie je ani zrejmé, akým spôsobom meranie bolo prevedené.

Naopak za najreálnejšie informácie o podložke skladu označil žalovaný výpovede svojich zamestnancov Z., Z., X. a Z., ktorí priamo demolovali sporný sklad.

Títo svedkovia pri svojej druhej výpovedi pred súdom zhodne popísali podložku skladu ako obdĺžnik s rozmermi 5 krát 3 metre. Všetci uviedli, že je to ich subjektívny odhad. Svedok Z. však pri svojej prvej výpovedi udal rozmer podložky 3,5 metra krát 2 metre. Daný rozpor odstrániť nevedel.

Svedok F. L. pri prvej výpovedi uviedol, že podložka skladu zaberala plochu asi 7 m². Pri druhej výpovedi ozrejmil, že sa jednalo len o jeho súkromný odhad, lebo keď v areáli zameriaval iné objekty videl aj daný sklad a tento sa mu zdal ako malý objekt.

Následne však v roku 2001 na objednávku zameriaval daný areál a v ňom určené objekty. Vtedy zakreslil do geometrického plánu aj tento sklad, bez presného merania (nebolo to jeho úlohou) ako obdĺžnik o rozmeroch 7 krát 4 metre približujúcich sa realite.

Z uvedených informácií od svedkov súd dospel k záveru, že tieto nie sú pre konanie použiteľné, keďže sa jedná len o subjektívne odhady.

Je to zreteľne vidieť hlavne z výpovedí svedka F. L.. Tento dlhé roky pracoval ako geometer a je u neho teda predpoklad, že jeho odhad omerných mier objektov by sa mal k realite približovať čo najviac. Tento svedok však v druhej výpovedi potvrdil, že sa pomýlil keď pôvodne vypovedal o ploche skladu 7 m², lebo to nie je reálne, vzhľadom na ďalšie informácie z ním vyhotoveného geometrického plánu z roku 2001. Navyiac u zamestnancov žalovaného súd vzal v úvahu aj ich vzťah ku žalovanému vedúci k snahe pomôcť mu v spore a ich výpovede nepovažoval za hodnoverné. Daní zamestnanci žalovaného síce pri svojej druhej výpovedi rovnako uviedli rozmery podložky skladu ako 5 krát 3 metre, na druhej strane každý z nich uvádzal iné informácie, z koľkých betónových panelov bola podložka vytvorená, ani ako boli tieto panely rozložené, aké mali rozmery.

Dôkaz z katastra - meračský náčrt 670 považuje súd za autentickú listinu z rokov 1984-1986 vypracovanú odborníkmi- geodetmi, ktorí pri technicko hospodárskom mapovaní zamerali aj sporný objekt. Túto listinu uloženú na katastri súd považuje za nespochybniteľnú a výhrady žalovaného k nemu len za jeho účelovú obranu v snahe privodiť pre seba priaznivejšie rozhodnutie.

Nie je totiž rozhodujúce pre posúdenie veci, či daný sklad bol alebo nie pevne spojený so zemou. Dôležitým údajom sú omerné miery podložky skladu, ktoré boli z meračského náčrtu zistené a tieto sú jednoznačne objektívnejšie ako subjektívne výpovede osôb, ktoré daný objekt nemerali, len si vytvorili vlastnú predstavu o jeho rozmeroch.

Znalec Ing. Š. vychádzajúc z údajov katastra o ploche podložky 33,7 m² stanovil v dodatku k svojmu znaleckému posudku východiskovú, technickú a všeobecnú hodnotu skladu k dátumu jeho zničenia 25.06.2011

Súd vychádzal zo všeobecnej hodnoty skladu určenej znalcom na sumu 3.050,-€ a túto považoval za škodu žalobcu, aj keď tento navrhol, aby súd za škodu vzal technickú hodnotu vo výške 6.096,-€.

Podľa názoru súdu pri stanovení výšky škody v danom prípade nemožno vychádzať z technickej hodnoty skladu zníženej o hodnotu jeho opotrebenia- teda z jeho technickej hodnoty, bez zohľadnenia jeho tzv. trhovej ceny- t.j. najpravdepodobnejšej ceny, ktorú by mal tento objekt dosiahnuť na trhu v

podmienkach voľnej súťaže, pri poskytnutí patričných informácií zo strany predávajúceho a patričnej opatrnosti na strane kupujúcej.

Daný objekt aj keď nebol zapísaný do katastra na liste vlastníctva ako nehnuteľnosť, dlhé roky bol po celý čas umiestnený na jednom a tom istom mieste a to na spevnenej podložke na zemi. Žalobca žijúci v danom regióne ho kúpil na podnikanie a aj prípadný iný kupec by ho kupoval len s využitím v danej lokalite. Preto bolo potrebné použiť metódu polohovej diferenciacie so zohľadnením miestnych pomerov na stanovenie všeobecnej hodnoty skladu.

Keďže žalobca žiadal zaviazať žalovaného na zaplatenie sumy 6.000,-€ súd v prevyšujúcej časti jeho návrh zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Podľa tohto ustanovenia ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach v 3 exemplároch.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3/ uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha /§ 205 ods. 1/.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť v zmysle ust. § 205 ods. 2 len tým, že

- a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§205a/,
- f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona /§ 251 ods. 1/.